

Fikrət Qoca

İlk bahar

Nəğmə sərgisidi bahar bayramı,
Sevinclə, sevgilə boyanıb üzlər.
Elə bil söz qoyub bu bahar hamı
“Evdə oturmayaq gərək gündüzlər”.

Gözəl kölgələri geyinir yollar,
Mehriban baxışdan uzanır, qalır.
Gecəni sübhəcən öyünür yollar
Göydə ulduz yolu sozalır, qalır.

Torpağın nəfəsi dəyir üzümə,
Yarpaq tumurcuqdan qışqırır, baxır.
Elə ki sataşır gözünlə gözümlə
Ürək əsgər kimi salama qalxır.

Dodaqlarda alov, gözlərdə ocaq,
Bu yağan yağışdı, güldü, çiçəkdi?
Daşa sığal çəksən, daş oxuyacaq,
Dağa salam versən, kövrələcəkdi.

Elə mehribandı təbiət, həyat,
Buz utana bilər, buz gülə bilər.
Bu torpaq altında bu gün, bu saat,
Min ilin ölüsü dirilə bilər.

Havalı başımda bu sevgi hardan?
Ürəyimdə ağrı, gözlərimdə qəm.
Subay çıxsa bilsəm bir bu bahardan,
Sonra ömrüm boyu mən evlənmərəm.

Bahar özü ilə nələr gətirdi,
Rəngi səsə dönür gülün, gülzarın.
Havası nəğmədi, suyu ətirdi,
Nəfəsi sevgidi bu ilk baharın.